

ВИХОВАННЯ САМОВМОТИВОВАНОСТІ СТУДЕНТІВ

Семчук П. П. (Одеська державна академія будівництва та архітектури,
м.Одеса, Україна)

Мотиви - це побудження, які пов'язані з задоволенням певних потреб. Якщо потреби є суттю і механізмом всіх видів людської активності, то мотиви виступають як конкретні прояви цієї суті [1].

Інтенсивність будь-якої потреби в процесі досягнення результатів змінюється, змінюється вона також з віком. Завжди є люди з дуже сильною мотивацією до досягнень. За даними Макклеллада, таких людей 10% [2]. Вони мають дуже великий потенціал і сприймають проблеми, виходячи з того, що їх бачення цілей відрізняється від бачення інших. Специфічна риса цих людей – невміння переключатися доти, поки вони не розв'яжуть проблему. Вони не можуть думати ні про що інше, бо цілеспрямовано шукають шляхи виконання певного завдання. Такі нахили у людей можуть з'являтися у дуже ранньому віці і ті, хто виявив сильний мотив досягнення у дитинстві мали тенденцію поводитися так само в дорослому житті.

Люди із сильною потребою досягнення можуть перевершувати так само здібних, але менш наполегливих і активних людей, особливо в організаторській та підприємницькій діяльності.

Визначені три головних характеристик само вмотивованих людей.

По-перше, вони люблять визначати власні цілі. Вони майже завжди намагаються виконувати якесь завдання, бо рідко задоволенні безцільним дрифуванням. Вони повністю відповідають за досягнення своїх цілей і якщо вони перемагають, то хочуть визнання, якщо втрачають, то визнають свою провину.

По-друге вони схильні уникати крайніх труднощів у доборі цілей. Вони віддають перевагу помірним цілям, які не є ані настільки легкими, що перемога не принесла б жодного задоволення, ані настільки складними, що перемога залежала б від удачі, а не здібностей.

По-третє вони віддають перевагу завданням що, забезпечують можливість зворотнього зв'язку, тобто можливість визначати наскільки результативно вони наближаються до своєї мети. Саме через важливість мети, їм завжди потрібно знати, чи добре вони працюють але сильна потреба в досягненнях – не єдине джерело успіху, інші рушії можуть також забезпечувати високі досягнення, але самовмотивовані люди мають значну перевагу.

Вважається, що посилять мотив досягнення у людей, цей "рушій досягнення" слабкий можливо.

Активізація життєвої позиції студентів зумовлена наявністю самомотивованості у них. Тому слід створювати такі умови і так виховувати студентів щоб посилювати мотивацію досягнень. Для цього можна, зокрема, обговорювати з студентами варіант їх майбутнього тобто перспективи.

В результаті виховання у студентів мотивації в досягненні успіху у них можуть проявлятися такі якості:

1. Соціальна компетентність і невимушеність у спілкуванні.
2. Упевненість у собі, труднощі їх стимулюють, а непередбаченість ситуації не обеззброюють.
3. Незалежність. живуть своїм розумом, але прислухаються до порад інших хоч не підпадають під їх вплив.
4. Встановлюють кілька стійких контактів з іншими людьми, які дають їм відчуття спільності і захищеності.
5. Прагнення до досягнень. Бачать, що можуть багато чого робити і навіть змінити оточуючі умови.

Важливо формувати не тільки професійну освічену, здатного до постійного оновлення спеціальних знань та професійної мобільності, але й гармонічно розвинену особистість, котра може адаптуватися до змін у соціально-культурній сфері.

З метою кількісного визначення самомотивованості студентів трьома групами було запропоновано відповісти на три запитання:

1. Чи є у вас велика мета на все життя? (27%);
2. Великої мети на все життя немає, але є поточні плани, які необхідно реалізувати (73%);
3. Немає ні особливих планів, ні великої мети, просто хочеться добре жити (0%).

Таким чином, на основі цього опитування виявлено, що кількість самомотивованих студентів значна (27%) і це доказує оптимістичне майбутнє. А пасивних, безцільно дрейфуючих по життю студентів не виявлено. У 73% студентів великої на грані досяжності мети немає, але вони налаштовані на активне життя. Це перспективний результат.

Література

1. Шапарь В.Б., Тимченко А.В., Швидченко В.Н. Практичная психология. Инструментарий – Ростов Н/Д: издательство «Феникс», 2002. -688с.
2. Освітній менеджмент. За редакцією Л. Даниленко, Л. Карамушки. – К.: Шкільний світ, 2003.-400с.